

La înnoirea tuturor lucrurilor

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: 1 Tesaloniceni 4:16-18; Apocalipsa 20; 1 Corinteni 4:5; Romani 8:20-22; Apocalipsa 21:11–22:5; Apocalipsa 21:3.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu vor mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.” (Apocalipsa 21:4)

Gândul central: Este important să înțelegem bine ce este mileniul, când va începe și ce va urma după aceea.

Scriitorul englez Thomas More (1478-1535) a inventat cuvântul *Utopia* pentru a denumi o insulă imaginară în care există un sistem social și legal aparent perfect. De atunci, cuvântul a fost întrebuințat peiorativ, cu sensul de idee fantezistă și de ideal iluzoriu. Au existat destui oameni care au încercat să creeze „utopii”, dar care au eșuat lamentabil de fiecare dată. Totuși Biblia ne vorbește despre o lume perfectă reală. Într-un anumit sens, ea este obiectivul pe care l-a urmărit Dumnezeu de la căderea omului și până astăzi. Dumnezeu vrea să-i aducă pe oameni înapoi, în lumea desăvârșită pe care a creat-o pentru ei.

Hristos Își va încheia în curând lucrarea pe care o face în Sanctuarul ceresc, în favoarea mântuirii oamenilor. După aceea va coborî pe pământ a doua oară, într-o slavă nemaîntâlnită, îi va învia pe sfinții care au murit, îi va lua cu El împreună cu sfinții în viață și va domni împreună cu ei în ceruri timp de o mie de ani.

Perioada aceasta poartă denumirea de *mileniu* (perioadă de o mie de ani). Începutul mileniului marchează inaugurarea singurei lumi perfecte de după căderea omului în păcat din Grădina Eden.

Dacă mileniul marchează începutul lumii desăvârșite pregătite de Dumnezeu pentru poporul Său, atunci este firesc să dorim să aflăm când va începe și ce se va întâmpla pe parcursul lui. Ideea de mileniu apare de șase ori în Apocalipsa 20,2-7. Pentru a afla când începe mileniul, trebuie să stabilim locul pe care îl ocupă acest pasaj în tabloul general al cărții Apocalipsa.

1. Compară 1 Tesaloniceni 4:16-18 cu Apocalipsa 20. Cum ne ajută descrierea învierii din aceste pasaje să stabilim când va începe mileniul? Ce evenimente înrudite poți descoperi în aceste pasaje?

Apocalipsa spune că, înainte de revenirea lui Isus, trei puteri (balaurul, fiara și profetul mincinos) vor aduna națiunile lumii pentru a se opune lucrării lui Hristos și poporului Său (Apocalipsa 16:13). În momentul venirii lui Hristos (Apocalipsa 19:11), națiunile se vor aduna pentru a-L ataca, dar fiara și profetul mincinos vor fi nimiciți (vers. 19,20). Apocalipsa 20 continuă scena, arătând care va fi soarta balaurului. În timp ce morții în Hristos sunt readuși la viață (vers. 5, prima înviere), balaurul (Satana) este legat și aruncat în Adânc, unde va sta o mie de ani (vers. 1-3).

Unele dintre aceste evenimente uimitoare sunt descrise și în 1 Tesaloniceni 4:16-18 și 2 Tesaloniceni 1:7-9. Luată împreună, pasajele acestea ne ajută să explicăm ce se întâmplă înainte de începerea mileniului.

Începutul mileniului coincide cu a doua venire a Domnului Hristos. Cei morți în Hristos vor fi înviați pentru a se alătura credincioșilor în viață și apoi sunt luați cu toții la cer. Cei nelegiuți care sunt în viață în momentul revenirii lui Hristos vor fi nimiciți de strălucirea Sa (2 Tesaloniceni 2:8). Pământul pustiu va deveni închisoarea lui Satana, care, timp de o mie de ani, rămâne „legat”, constrâns de circumstanțe să nu mai poată face nimic. Motivul întemnițării lui este prezentat tot în versetul 3 – „ca să nu mai înșele neamurile”. Mulți observă relația simbolică dintre „alungarea” țapului de trimis din Ziua Ispășirii (Leviticul 16:22) și situația în care se va afla Satana în timpul mileniului.

Recapitulează evenimentele descoperite în aceste versete. Este vorba de evenimente supranaturale care dezvăluie măreția și puterea lui Dumnezeu în contrast cu slăbiciunea și neputința omului. Ce putem face pentru a păstra întotdeauna înaintea ochilor noștri acest contrast? Cum acționează această viziune ca un remediu împotriva mândriei și autosuficienței?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Grupa să descrie judecata de dinaintea mileniului, evenimentele din timpul mileniului și evenimentele care vor avea loc odată cu crearea Noului Pământ.

La nivelul sentimentelor: Membrii grupei să înțeleagă amploarea evenimentelor finale ale istoriei pământului și cât de mare este puterea lui Dumnezeu care ne aduce pacea și bucuria veșnică.

La nivel practic: Să se bucure de eliberarea universului și de făgăduința că Dumnezeu va locui în mijlocul poporului Său.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Judecata și sentința definitivă

- A. Care sunt cele trei tipuri de judecăți care vor precede crearea Noului Pământ?
- B. Ce vor face sfinții în timpul mileniului? De ce este important ca activitatea aceasta să aibă loc înainte de încheierea mării lupte?

II. Sentimente: Șoc și uimire

- A. Care va fi reacția celor nelegiuiți în fața scenelor teribile de la sfârșitul istoriei pământului?
- B. Care va fi reacția celor neprihăniți față de manifestarea puterii lui Dumnezeu care le aduce mântuirea și care le dezvăluie popoarelor sfințenia Sa?

III. Practic: Orice genunchi se va pleca

- A. Cum îi va determina Dumnezeu pe toți oamenii să se plece înaintea Sa? De ce este important acest lucru?
- B. Ce mângâiere și ce bucurie pot găsi urmașii lui Hristos în făgăduințele cu privire la Noul Pământ?

Rezumat: Dumnezeu îi va mântui pe cei neprihăniți, le va permite să evalueze hotărârile Sale judecătorești și va executa sentința finală rostită în dreptul celor răi. Apoi va aduce la existență un cer nou și un pământ nou și va locui în mijlocul poporului Său în pace și bucurie pentru totdeauna.

2. Recitește Apocalipsa 20:4-6. Ce dovezi avem că oamenii mântuiți vor petrece mileniul în cer?

Despre unii din mulțimea celor care vor petrece mileniul în cer se spune că sunt „sufletele celor ce li se tăiasă capul din pricina mărturiei lui Isus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și ale celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mână”. Ca adventiști de ziua a șaptea, noi înțelegem că Biblia nu susține existența separată de trup a unui suflet conștient și nemuritor. Pasajul acesta vorbește despre oamenii care au suferit persecuția descrisă în Apocalipsa 12:17 – 13:18. La revenirea Sa (când are loc prima înviere), acești oameni care au fost persecutați revin la viață și, după aceea, domnesc în cer împreună cu Hristos (compară cu 1 Tesaloniceni 4:15-17).

3. Care este natura și care este scopul acestei judecății despre care se vorbește în Apocalipsa 20:4, dacă cei mântuiți domnesc împreună cu Hristos, iar cei nelegiuți au fost nimiciți de strălucirea venirii Sale?

Unul dintre cele trei evenimente studiate săptămâna trecută (secțiunea de luni) a fost judecata care se desfășoară în timpul slujirii Domnului Hristos în Sanctuarul ceresc, înainte de a doua Sa venire. Ea este diferită de judecata din Apocalipsa 20:4, aceasta fiind practic împlinirea făgăduinței lui Hristos din Matei 19:28 și a declarației lui Pavel potrivit căreia sfinții vor judeca lumea (1 Corinteni 6:2,3).

Noțiunea biblică de judecată are sensuri multiple. Judecata finală are trei etape. Prima etapă este asociată cu slujirea preoțească a lui Hristos în Sanctuarul ceresc, iar adventiștii de ziua a șaptea o numesc judecata de cercetare. A doua etapă este judecata de evaluare din timpul mileniului și este menționată în Apocalipsa 20:4 și 1 Corinteni 6:2,3. În acest timp, cei răscumparați au ocazia de a examina lucrarea lui Dumnezeu și judecata pe care a rostit-o în dreptul agenților răzvrătirii. A treia etapă a judecății finale este judecata de executare a pedepsei și face parte din evenimentele care vor avea loc la sfârșitul mileniului.

4. Ce speranță găsim în 1 Corinteni 4:5, din perspectiva faptului că avem atât de multe întrebări fără răspuns?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Speranța cu privire la mileniu și la Noul Pământ, pe care ne-o oferă învățătura biblică, ne ajută să înțelegem că Dumnezeu Și-a luat angajamentul de a eradica păcatul, de a-Și apăra Numele și de a face toate lucrurile noi în viața fiecăruia dintre cei mântuiți.

Antrenează-i pe membrii grupei tale într-o discuție despre mileniu, punându-le întrebările de mai jos. Însă, înainte de aceasta, amintește-le că, dacă poate transforma lumea aceasta decăzută și plină de păcat într-un nou paradis, Dumnezeu poate face același lucru și cu viața noastră!

Întrebări pentru discuție

Ce întrebări crezi că vom pune în timpul mileniului în legătură cu tragediile care au întunecat istoria omenirii?

Cum vom reuși totuși să găsim în ele speranța într-o lume mai bună?

Ce descoperiri surprinzătoare vom face în timpul mileniului?

Dacă Dumnezeu poate să schimbe lumea aceasta, cu toată istoria ei plină de răutate, va reuși El să ne schimbe viața, cu tot trecutul nostru rușinos și cu toate păcatele noastre?

2. APROFUNDEAZĂ!

Secțiunea aceasta ne oferă ocazia de a analiza relația dintre starea pământului și starea omenirii. Astfel, stabilirea adevărului încurajator că Dumnezeu poate să schimbe și să refacă întreaga lume, va servi drept ilustrare a puterii Sale regeneratoare și a dorinței Sale de a ne schimba și reface inimile.

Comentariu biblic

I. Țărâna se întoarce în țărână

(Recapitulează împreună cu grupa Geneza 2:7; 3:19; Ecclesiastul 3:18-20; 12:7.)

Legătura dintre om și pământ este amintită încă de la crearea sa. Biblia ne spune că Dumnezeu „l-a făcut” (modelat – *NTR*) pe om din țărâna pământului. Omul este țărână (pământ) plus suflare de viață de la Dumnezeu. De altfel, însuși numele Adam transmite ideea de pământ, de lut de culoare roșie sau roșiatică. El arată care este originea omenirii și, ulterior, a devenit numele propriu al părintelui rasei umane, al pământului.

5. Ce eveniment marchează încheierea mileniului? Ce ocazie se ivește pentru Satana? Apocalipsa 20:7-9

Eliberarea lui Satana este marcată de revocarea circumstanțelor care îl pun în imposibilitatea de a acționa. Evenimentul acesta este legat de învierea celorlalți morți care „n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani” (vers. 5). Expresia „Gog și Magog” este folosită în sens figurat la fel ca în Ezechiel 38:2, cu referire la cei pe care Satana va reuși să-i înșele – oamenii nelegiuți din toate secolele. Mulțimea aceasta de oameni va încerca, la îndemnul lui Satana, să cucerească cetatea lui Dumnezeu. Apocalipsa 20:9 arată că, în momentul acela, cetatea Noul Ierusalim a coborât deja din cer pe pământ (împreună cu Hristos), iar Satana și oștile lui vor porni împotriva ei. O descriere detaliată a cetății este oferită în Apocalipsa 21.

6. Apocalipsa nu prezintă evenimentele în ordine strict cronologică. Cum este exprimată în capitolul 20:11-15 ideea de judecată? Ce înseamnă faptul că pedeapsa finală este executată după participarea sfinților la judecată? Apocalipsa 20:4

„În timpul mileniului, sfinții participă la judecata în care sunt evaluate cazurile oamenilor pierduți de pe acest pământ și ale îngerilor căzuți. Judecata aceasta este în mod vădit necesară, dat fiind caracterul cosmic al problemei păcatului. Desfășurarea răzvrătirii păcatului a fost în centrul atenției, al preocupării și al interesului celorlalte lumi (Iov 1 și 2; Efeseni 3:10). Problema păcatului trebuie rezolvată în așa fel încât inima și mintea ființelor care trăiesc în universul lui Dumnezeu să fie satisfăcute de modul în care a fost tratat și eradicat păcatul, pentru că felul în care a lucrat Dumnezeu reflectă caracterul Său. Este deosebit de important ca oamenii răscumparați de pe pământ să înțeleagă ce a făcut Dumnezeu pentru cei care au strigat să cadă peste ei și să-i ascundă de «fața Celui ce șade pe scaunul de domnie» (Apocalipsa 6:16). Ei trebuie să fie pe deplin convinși că Dumnezeu a fost drept în decizia pe care a luat-o în dreptul celor pierduți.” (*Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, pag. 932)

Ce înțelegem despre caracterul lui Dumnezeu din faptul că El ne permite să participăm la judecata celor pierduți? Cum se încadrează această idee în tabloul general al marii lupte?

tenilor. După căderea omului în păcat, Dumnezeu afirmă că Adam se va întoarce în pământ (în ebraică *adamah*), pentru că din pământ a fost luat.

II. Efectul neascultării asupra statutului de stăpân al planetei Pământ (*Recapitulează împreună cu grupa Geneza 1:26-28 și 3:17,18.*)

Biblia ne spune că, atunci când l-a creat după chipul Său, Dumnezeu și-a dorit să-i dea omului în stăpânire tot ce făcuse în cele șase zile ale creării lumii. Intenția Sa reiese clar din Geneza 1:28, unde se specifică domeniile peste care omul avea să fie stăpân: „Peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.” În momentul în care omul cedează în fața ispitei în Grădina Edenului, Dumnezeu îi arată care sunt consecințele păcatului: „Blestemat este acum pământul din pricina ta” (Geneza 3:17). Pământul se afla sub stăpânirea lui Adam și a fost blestemat din cauza neascultării stăpânului lui. Iată că decizia lui Adam nu a afectat numai relația lui cu Dumnezeu, ci și pământul.

De discutat: De ce a blestemat Dumnezeu pământul ca urmare a căderii omului în păcat? Ce însemna practic acest „blestem”? Ce binecuvântare le aducea el oamenilor?

III. „Toată firea suspină”

(*Recapitulează împreună cu grupa Romani 8:18-23.*)

Afirmațiile apostolului Pavel cu privire la relația dintre condiția umană și natura creată de Dumnezeu sunt foarte clare și convingătoare. El ne vorbește despre slava incomparabilă a vieții viitoare, care ne va fi descoperită, și afirmă într-un limbaj poetic că „toată firea suspină” sau, cum este redat în *NTR*, „toată creația geme”.

Apocalipsa 20 se încheie cu nimicirea lui Satana și a oștilor lui. Apocalipsa 21 se deschide cu viziunea despre cerul nou și Pământul Nou.

7. Apocalipsa 21:1-5 conține făgăduința că Dumnezeu va face toate lucrurile noi. Ce asemănări și ce deosebiri există între pasajul acesta și pasajul despre crearea lumii din primele două capitole din Geneza?

Cuvântul din Apocalipsa 21:1 tradus cu „nou” are sensul de „renovat”, „refăcut”, „reînnoit” și nu „de ultimă oră” sau „proaspăt”, ca în expresia „știre nouă”. Planul pe care l-a avut Dumnezeu la crearea inițială rămâne nerealizat până la împlinirea făgăduinței de înnoire a tuturor lucrurilor pe Noul Pământ. Din acest motiv, „toată firea” suspină și tânjește după eliberare (Romani 8:20-22). Noua creație a lui Dumnezeu va consta din eliberarea cosmosului și a acestei planete din starea actuală de nedesăvârșire și din aducerea lor în armonie cu planul Său. Astfel, deși Noul Pământ va fi în mod categoric diferit de cel vechi, va exista o oarecare continuitate. Noul Pământ va fi, la fel ca acesta, un loc real și concret, locuit de ființe reale care vor avea trupuri reale. Pământul va fi curățat prin foc și înnoit (2 Petru 3:10-13).

8. Citește Apocalipsa 21:11-22:5 și urmărește descrierea dimensiunilor Noului Ierusalim, capitala Noului Pământ. Ce face Ioan pentru a ne transmite ideea că cetatea este reală?

Un lucru este cert: Noul Ierusalim este un loc concret și real. Erezia păgână potrivit căreia trupul este rău, iar spiritul bun, este contrazisă de Scriptură. Cuvintele omenești, fie ele și inspirate, nu pot transmite complet realitatea cerească, dar ne pot ajuta să aflăm ce moștenire ne așteaptă. Să nu uităm că lumea aceasta, cu toate neajunsurile ei, nu este așa cum a fost concepută la început; este o lume anormală pe care Hristos a venit să o readucă la starea de normalitate. Noul Pământ descris în Apocalipsa, deși mai greu de imaginat pentru noi, cei obișnuiți cu lumea aceasta degradată, este realitatea eternă care ne așteaptă pe toți. Ce speranță extraordinară avem aici, mai ales dacă ne gândim la oamenii care cred că moartea înseamnă sfârșitul tuturor lucrurilor!

3. APLICĂ!

Învățătura clară a Bibliei despre relația dintre tot ce a creat Dumnezeu și omenire ne încurajează să vedem în intervenția lui Dumnezeu în natură o ilustrație a ceea ce El este capabil și dornic să facă în viața fiecăruia dintre noi. Folosește următoarele întrebări pentru a-i ajuta pe membrii grupei să își formeze deprinderea de a-I permite lui Dumnezeu să facă toate lucrurile noi în viața lor.

Întrebări aplicative

1. Cum putem identifica lucrurile din viața noastră care au nevoie de înnoire?

2. Ce lecții putem desprinde din Predica de pe Munte (Matei 5-7) în ceea ce privește cooperarea noastră cu Dumnezeu la lucrarea Sa de înnoire a vieții noastre?

3. Cu siguranță că și noi suntem la fel de nedumeriți ca Solomon atunci când privim la lumea înconjurătoare. Cum ne putem continua viața liniștiți, chiar dacă nu am găsit încă răspuns la toate întrebările?

4. Ce făgăduințe din Scriptură putem memora și aminti în rugăciunile noastre în așa fel încât ele să ne susțină în călătoria noastră spre lumea mai bună pregătită de Dumnezeu? Cum pot părinții, instructorii Școlii de Sabat și pastorii să așeze această speranță în centrul învățăturilor lor?

9. Ce ni se spune în Apocalipsa 21:3? Cum va influența faptul acesta viața locuitorilor Noului Pământ?

Probabil că nu există în întreaga Biblie o viziune mai emoționantă decât cea prezentată aici de Ioan Descoperitorul: Noul Pământ nu va fi doar căminul celor răscumparați, ci și Dumnezeu Însuși va locui cu ei. Creatorul sfânt și transcendent al universului va onora cu prezența Sa comunitatea celor răscumparați. Este adevărat că El va rămâne pentru totdeauna distinct de creaturile Sale, dar între Dumnezeu și om nu va mai exista despărțirea produsă de păcat.

De asemenea, părtășia reală dintre Dumnezeu și om, armonia dintre om și natură și armonia din natură vor fi refăcute complet. Ioan spune că nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo (Apocalipsa 22:3), iar profeția lui Isaia prezice încetarea conflictelor din lumea animală (Isaia 65:25).

Pe lângă refacerea completă a armoniei, eliminarea „suspinerii” întreții naturi va însemna că tot ce este dăunător – boala, moartea și suferința – va fi de domeniul trecutului (Romani 8:21, Apocalipsa 21:4).

10. Citește Psalmul 8. Ce mesaj ne transmite el, mai ales în lumina subiectelor studiate trimestrul acesta?

Prezența lui Dumnezeu pe Noul Pământ și viața în acest mediu nou are implicații uriașe, mai ales dacă ne gândim la mărimea universului creat, așa cum ne-a fost ea descoperită de știință. Se estimează că universul observabil are o lungime de mai multe miliarde de ani lumină; cercetătorii speculează că acest spațiu cosmic imens reprezintă doar circa 7% din dimensiunile lui reale!

Gândul că Dumnezeu care a creat acest univers a murit pentru noi și, mai mult, că va locui împreună cu noi toată veșnicia este copleșitor! Mîntea noastră limitată nu poate cuprinde făgăduința aceasta și tot ce putem face este să cădem în genunchi ca să ne închinăm și să-L laudăm pe Acela care ne-a creat, ne-a răscumărat și ne-a promis că va locui pentru totdeauna în mijlocul nostru!

4. ILUSTREAZĂ!

Activitățile de mai jos îi vor ajuta pe membrii grupei tale să fie convinși că mileniul și cerul sunt cât se poate de reale și să vorbească despre ele cu convingere.

Sugestii pentru activități pe echipe:

Încurajează-i pe membrii grupei să își imagineze cum vor fi primele șapte zile pe care le vor petrece în cer. Invită-i să spună cum își imaginează că se va desfășura serviciul divin de închinare din primul Sabat petrecut acolo. Ce vor discuta cu îngerul lor păzitor? Cu ce personaje biblice își doresc să stea de vorbă și de ce? Cum își imaginează că va fi când vor sta împreună cu Domnul Isus pe scaunul de domnie și vor judeca împreună cu El.

„În serviciul jertfelor, după ce făcea ispășirea pentru Israel, marele-preot ieșea și binecuvânta adunarea. Tot așa, la încheierea lucrării Sale de mijlocire, Hristos Se va arăta «nu în vederea păcatului, [ci] ca să aducă mântuirea» (Evrei 9:28), pentru a-l binecuvânta cu viață veșnică pe poporul Său care L-a așteptat. După cum preotul mărturisea păcatele pe capul țapului pentru a le îndepărta din Sanctuar, tot așa Hristos va așeza toate aceste păcate asupra lui Satana, instigatorul și inițiatorul păcatului. Țapul care purta păcatele lui Israel era trimis «într-un ținut nelocuit» (Leviticul 16:22); în același fel Satana, fiind vinovat de toate păcatele comise de poporul lui Dumnezeu la îndemnul lui, va fi legat timp de o mie de ani pe un pământ pustiu și fără locuitori în momentul acela și va suferi la sfârșit pedeapsa deplină pentru păcat în focul care îi va distruge pe toți nelegiuții.” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, pag. 485, 486)

„Teama de a nu face ca moștenirea viitoare să pară prea materială i-a determinat pe mulți să spiritualizeze tocmai adevărurile care ne conving să o privim ca pe căminul nostru. Isus i-a asigurat pe ucenicii Săi că S-a dus să le pregătească locașuri în casa Tatălui. Aceia care primesc învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu nu vor fi în totală necunoștință cu privire la căminul ceresc ... Limbajul omenesc nu este în stare să descrie răsplata celor neprihăniți. Ea va fi cunoscută numai de aceia care o vor vedea. Nicio minte mărginită nu poate cuprinde slava Paradisului lui Dumnezeu.” (Idem, *Tragedia veacurilor*, pag. 674, 675)

Întrebări pentru discuție

1. În creștinism există trei concepții principale despre mileniu: (1) concepția că mileniul este perioada dintre prima și a doua venire a lui Hristos; (2) concepția că mileniul este perioada lungă de pace și neprihănire care se va instala pe pământ înainte de venirea lui Hristos și la care se va ajunge datorită predicării Evangheliei și datorită reformelor sociale; (3) mileniul va începe după revenirea lui Hristos și că îl vom petrece în ceruri. Adventiștii de ziua a șaptea susțin concepția a treia. Ce probleme pun primele două concepții?
2. Citește Apocalipsa 21:27. Cum înțelegem faptul că „nimic întinat” nu va intra în Noul Ierusalim? Ce altceva nu va putea intra în cetate? De ce?
3. Meditează la dorința oamenilor de a crea o lume perfectă. Ce exemple poți da în acest sens? Care au fost rezultatele încercărilor lor? De ce au eșuat proiectele lor?

Dumnezeu a pregătit calea

Moise, un tânăr din Camerun, locuia împreună cu mama lui și lucra ca taximetrist. Un prieten adventist îi vorbea deseori despre Biblie. Înțelegând importanța Sabatului, a renunțat să mai lucreze sâmbăta.

Mătușa lui, Paulette, a observat interesul lui pentru Dumnezeu și l-a invitat la o campanie de evanghelizare. În fiecare seară a stat lângă el și l-a ajutat să găsească textele biblice. La sfârșit, Moise și-a predat viața Domnului Hristos.

Când a aflat, mama lui a fost foarte nemulțumită și i-a spus să plece din casa ei. Moise s-a mutat, a renunțat la taximetrie și s-a angajat ca evanghelist cu literatura. Pasiunea lui de a le oferi oamenilor cărți religioase era contagioasă. Mama lui a văzut schimbările din viața lui, a început să vină la Biserica Adventistă și, ulterior, s-a botezat.

După un timp, Moise a fost trimis într-o altă localitate ca să susțină o campanie de evanghelizare. La sfârșitul ei, opt persoane și-au exprimat dorința de a-L urma pe Hristos. Membrii bisericii l-au îndemnat să studieze ca să devină pastor. Moise și-a spus: *Poate exista bucurie mai mare decât aceea de a câștiga suflete pentru Hristos?* S-a rugat pentru această decizie, iar chemarea de a fi pastor devenea tot mai clară.

Viitoarea lui soție, Marlyce, o colegă de școală, și-a exprimat convingerea că el va deveni pastor. Moise se temuse că ea nu va accepta niciodată să fie soție de pastor. Atunci au înțeles amândoi că Dumnezeu i-a adus împreună. După câteva luni, s-au căsătorit. Totuși aveau de depășit câteva obstacole pentru a-și realiza visul. Școala unde lucra Marlyce se afla la câteva sute de kilometri distanță de Universitatea Adventistă Cosendai, unde studia el. Soluția era însă deja pregătită de Dumnezeu. Niște rude de-ale lui Moise s-au mutat în apropiere de universitate și îi puteau găzdui pe perioada studiilor.

În vacanțe, Moise și Marlyce fac colportaj și susțin studii biblice. Bani pe care îi câștigă din colportaj acoperă taxele de studii. „Sunt convins că acesta este planul lui Dumnezeu pentru noi”, spune Moise. „Nu va fi simplu, dar, cu Dumnezeu, toate lucrurile sunt posibile!”

Darurile noastre pentru misiune susțin lucrarea de evanghelizare și activitatea școlilor noastre din toată lumea. Recent, darurile din Sabatul Treisprezece au ajutat la extinderea Universității Adventiste Cosendai.

Moise Ntamack este student la teologie la Universitatea Adventistă Cosendai din Camerun

OCTOMBRIE

1. L. Apocalipsa 2:25
2. M. Apocalipsa 2:22
3. M. Apocalipsa 3:2
4. J. Apocalipsa 3:3
5. V. Apocalipsa 3:4
a. s. B. 18:49; CT. 18:41; IS. 18:43; MS. 18:56;
SM. 19:05; DJ. 19:01; AR. 19:08
6. S. Apocalipsa 3:8
a. s. B. 18:47; CT. 18:39; IS. 18:41; MS. 18:54;
SM. 19:03; DJ. 18:59; AR. 19:06
7. D. Apocalipsa 3:11
8. L. Apocalipsa 3:10
9. M. Apocalipsa 3:16
10. M. Apocalipsa 3:17,18
11. J. Apocalipsa 3:20
12. V. Apocalipsa 3:21
a. s. B. 18:37; CT. 18:29; IS. 18:30; MS. 18:43;
SM. 18:53; DJ. 18:49; AR. 18:55
13. S. Apocalipsa 4:11
a. s. B. 18:35; CT. 18:27; IS. 18:28; MS. 18:41;
SM. 18:51; DJ. 18:47; AR. 18:53
14. D. Apocalipsa 12:17
15. L. 1 Corinteni 1:7
16. M. Luca 10:33
17. M. Ieremia 30:17
18. J. Apocalipsa 13:8
19. V. Isaia 61:6
a. s. B. 18:25; CT. 18:17; IS. 18:17; MS. 18:30;
SM. 18:41; DJ. 18:37; AR. 18:42
20. S. Matei 13:16
a. s. B. 18:24; CT. 18:16; IS. 18:15; MS. 18:29;
SM. 18:40; DJ. 18:36; AR. 18:41
21. D. Efeseni 1:18
22. L. 1 Corinteni 15:54
23. M. Psalmii 119:50
24. M. Ezechiel 20:20
25. J. 2 Corinteni 6:11
26. V. 1 Ioan 3:16
a. s. B. 18:14; CT. 18:06; IS. 18:05; MS. 18:19;
SM. 18:30; DJ. 18:26; AR. 18:31
27. S. Efeseni 1:3
a. s. B. 18:13; CT. 18:05; IS. 18:03; MS. 18:17;
SM. 18:29; DJ. 18:25; AR. 18:29
28. D. Ioan 17:3
29. L. Psalmii 104:34
30. M. Iacov 1:5
31. M. Apocalipsa 17:14

NOIEMBRIE

1. J. Ioan 18:37
2. V. Proverbele 3:9
a. s. B. 17:04; CT. 16:56; IS. 16:54; MS. 17:08;
SM. 17:20; DJ. 17:16; AR. 17:20
3. S. Psalmii 55:17
a. s. B. 17:03; CT. 16:55; IS. 16:52; MS. 17:07;
SM. 17:19; DJ. 17:15; AR. 17:19
4. D. Geneza 18:14
5. L. Galateni 6:9
6. M. Coloseni 3:10
7. M. 2 Corinteni 4:16
8. J. Ioel 2:28
9. V. Iov 35:10
a. s. B. 16:56; CT. 16:48; IS. 16:44; MS. 16:59;
SM. 17:12; DJ. 17:08; AR. 17:11
10. S. Psalmii 143:1
a. s. B. 16:54; CT. 16:46; IS. 16:43; MS. 16:57;
SM. 17:10; DJ. 17:06; AR. 17:03
11. D. Isaia 43:2
12. L. Ioan 3:8
13. M. Psalmii 68:35
14. M. Ioan 14:27
15. J. Deuteronomul 32:4
16. V. Ioan 15:11
a. s. B. 16:48; CT. 16:40; IS. 16:36; MS. 16:51;
SM. 17:04; DJ. 17:00; AR. 17:03
17. S. Coloseni 3:2
a. s. B. 16:47; CT. 16:39; IS. 16:35; MS. 16:50;
SM. 17:03; DJ. 16:59; AR. 17:02
18. D. Isaia 43:18,19
19. L. 1 Corinteni 13:8
20. M. Efeseni 4:32
21. M. 2 Tesaloniceni 1:10
22. J. Filipeni 3:17
23. V. Proverbele 10:22
a. s. B. 16:43; CT. 16:35; IS. 16:29; MS. 16:45;
SM. 16:59; DJ. 16:55; AR. 16:57
24. S. Psalmii 95:2
a. s. B. 16:42; CT. 16:34; IS. 16:29; MS. 16:44;
SM. 16:58; DJ. 16:54; AR. 16:56
25. D. Proverbele 25:11
26. L. Evrei 10:19
27. M. Galateni 3:13
28. M. Ieremia 33:6
29. J. Isaia 65:23
30. V. Psalmii 69:5
a. s. B. 16:39; CT. 16:31; IS. 16:25; MS. 16:40;
SM. 16:55; DJ. 16:51; AR. 16:52

DECEMBRIE

1. S. Proverbele 23:7
a. s. B. 16:39; CT. 16:31; IS. 16:24; MS. 16:40;
SM. 16:53; DJ. 16:51; AR. 16:52
2. D. Psalmii 61:3
3. L. Ioan 15:9
4. M. 1 Ioan 4:11
5. M. Deuteronomul 8:18
6. J. Matei 16:3
7. V. Matei 16:18
a. s. B. 16:37; CT. 16:29; IS. 16:23; MS. 16:38;
SM. 16:53; DJ. 16:49; AR. 16:50
8. S. Apocalipsa 10:11
a. s. B. 16:37; CT. 16:29; IS. 16:22; MS. 16:38;
SM. 16:53; DJ. 16:49; AR. 16:50
9. D. Evrei 10:37
10. L. Efeseni 3:14,15
11. M. Matei 24:44
12. M. Matei 24:24
13. J. Apocalipsa 22:17
14. V. Psalmii 91:4
a. s. B. 16:38; CT. 16:30; IS. 16:23; MS. 16:39;
SM. 16:54; DJ. 16:50; AR. 16:51
15. S. Romani 8:25
a. s. B. 16:38; CT. 16:30; IS. 16:23; MS. 16:39;
SM. 16:54; DJ. 16:50; AR. 16:51
16. D. Psalmii 17:15
17. L. Psalmii 16:11
18. M. Ioan 10:27
19. M. Luca 2:12
20. J. Matei 1:21
21. V. Efeseni 6:10
a. s. B. 16:40; CT. 16:32; IS. 16:25; MS. 16:41;
SM. 16:56; DJ. 16:52; AR. 16:53
22. S. Luca 2:14
a. s. B. 16:41; CT. 16:33; IS. 16:25; MS. 16:41;
SM. 16:57; DJ. 16:53; AR. 16:53
23. D. Luca 2:10
24. L. Matei 2:11
25. M. Luca 1:28
26. M. Luca 2:14
27. J. Ioan 1:14
28. V. Daniel 10:17
a. s. B. 16:45; CT. 16:37; IS. 16:29; MS. 16:45;
SM. 17:01; DJ. 16:57; AR. 16:57
29. S. Matei 7:20
a. s. B. 16:45; CT. 16:37; IS. 16:30; MS. 16:46;
SM. 17:01; DJ. 16:57; AR. 16:58
30. D. 2 Cronici 25:8
31. L. 1 Tes. 5:16,17